

Derech Mitzvosecha – Mitzvas Viduy u'Teshuvah

Chassidic Discourse on Repentance

With Rabbi Shais Taub

Lesson 6

יְדוּי וְתְשׁוּבָה

76

מקיף שהמקיף מסמא עיני החיצוני' שלא ינקו עוד וגם הוא ממלא כל הפגמים כי איהו שלימא דכולהו וכולא קמי' כספה מאוקיינוס כי רק הודו על ארץ ושמים כו' וכמשנת במ"א ע"פ כי המצוה הזאת לא נפלאה היא ממך כו' (דברים ל' י"א) והוא ע"י התשובה והחרטה כמשי"ת א"ה פ"ב, אך החלוקה הג' להעביר יניקת החיצוני' שריבה במאד הנה לזה צריך וידוי דברים עם החרטה, והענין כי מודעת זאת שהקליפות יש להם ג"כ אור וכלי נפש וגוף והתהוותם ע"י חטא הוא כי ע"י התאוה מתהווה הנפש הרעה ר"ל וע"י המעשה מתהווה הגוף הן אם המעשה היא במחשבה כמו הרהורים רעים הנה מהאותיות מתהווה הגוף של הקליפה הנ"ל וכן התאוה מתהווה הנפש, וכן אם הוא דיבור כמו לה"ר ורכילות ושכונות שוא ושקר וכיצא וכ"ש במעשה שמוה מתהווה הגוף של הקליפה וכן התאוה שבלב נוצר הנפש של הקליפה וכ"ז הוא לפי שהאדם מושרש למעלה בע"ס דקדושה וע"כ ע"י התאוה והמעשה שלו ממשיך להם נפש וגוף מיניקה שמי"ס כמש"ל, והנה ז"ס וחטאתי נגדי תמיד (תלים נ"א ה') שהוא הקליפה שהאדם עושה ע"י חטא עומדת נגדו להצר לו כמ"ש תיסרך רעתך (ירמ" ב' י"ט) ובתיב פועל אדם ישלם לו (איוב ל"ד י"א) כדא"י בזהר והנה כששב אוי צריך להמית את הקליפות הנ"ל להעבירם מן העולם כדכתיב מחיתי כעב פשעיך (ישעי' מ"ד כ"ב) וזהו ע"י החרטה עם הודו כי הנה ע"י החרטה שהוא עקירת הרצון מן החטא בזה מוציא הנפש מן הקליפה שתולדתה ה' מן התאוה שבלב ועתה בעקירת רצונו ותאוותו הרי מוציא נפשה כנ"ל אך כדי למחות גופה הוא ע"י וידוי דברים דעקימת שפתיו הוי מעשה ובה הוא ממחה גופה והי' כלא הי' (ומ"מ ארז"ל איזהו בעי' זה שכא דבר עבירה ובאותו מקום ובאותה אשה (יזמא פ"ז ע"כ ע"ש) כי אז המעשה שעושה למחות גוף הקליפה שיה ממש להמעשה שעשה גופה בעברו העבירה ועתה כשמונע א"ע מעשות זה הרי הורג גופה לגמרי אך אע"כ מחסדי האל להשוות מעשה דעקימת שפתיו למעשה גמור למחות גוף הקליפה) וז"ס נפ"א שתיקנו חז"ל לומר אשמנו בגדנו כו' באל"ף ב"ית כי הנה ע"י מחשבות זרות והרהורים רעים שאין אדם ניצול מהם בכל יום ואין שום א' מהם נאבד ומוה יש לאדם כף הקלע שהמחשבות מקיפים נפשו בצאתו מן הגוף להיות נדמה לו כעושה מעניני גשמי' וחושב ומתחכם בהם וז"ס מלפפתו כו' ולכן ע"י אמירת כ"ב אותיות הנ"ל דאשמנו בגדנו כו' הוא מוחה גוף כ"ב אותיות שבכל הרהורים רעים אלא שצ"ל עקירת הרצון ג"כ מכל הרהורים רעים כדי להוציא הפנימי כמש"ל:

ב) והנה ענין מלוי הפגמי' הנ"ל ע"י המשכת א"ס ב"ה הוא ע"פ מ"ש אנכי אנכי מוחה פשעיך כו' (ישעי' מ"ג כ"ה) וי"ל מ"ש ב"פ אנכי, אך הענין יוכן ע"פ הקדמה להבין מ"ש בע"ח שהכתר הוא הממוצע בין המאציל לנאצלים ויש בו מבחי' תחתונה שבמאציל וגם בחי' שרש הנאצלים והיינו שהכתר נחלק לב' פרצופים עתיק יומין וא"א והנה בחי' ע"י הוא בחי' תחתונה שבמאציל ובחי' א"א הוא שרש הנאצלים, וביאור הענין בהיות כי לפי שבאמת א"ס אינו בגדר חכמה וחסד כלל כנודע לזאת כדי שיומשך ויתצמצם להתלבש בבחי' חכמה וחסד הוא ע"י ממוצע והוא בחי' הרצון שעלה ברצונו התהוות החכמה וי"ס ואז מיד נתהוו והיו כלולים ברצונו וע"י הרצון נמשכים אח"כ מהעלם אל הגילוי להיות התהוות כח החכמה בפועל שהיא הנק' ספירת החכמה וכן בחי' הבינה והחסד כו' וכמו עד"מ באדם שע"י הרצון שרוצה באיזו חכמה תומשך נפשו בה להתחכם בה בעומק משא"כ בחכמה אחרת שאין לו חשק בה לא ישכיל בה כ"כ נמצא שהרצון הוא הגורם גילוי הכחות מהעלם